

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného **Krajského súdu v Bratislave, J.**, so sídlom v B., proti povinnému **A.**, bývajúcemu v P., **pre vymoženie 99,58 Eur**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. E 7140447706, o odvolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. februára 2014 sp. zn. E 7140447706, takto

r o z h o d o l :

Odvolanie **o d m i e t a .**

Oprávnenému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením z 11. februára 2014, sp.zn. E 7140447706, 1/ nariadil na základe uznesenia Okresného súdu Prešov z 19. decembra 2006, č.k. 26 Er 2636/2006-67 výkon rozhodnutia na uspokojenie prednostnej pohľadávky oprávneného 99,58 Eur zrážkami zo mzdy, ktorá patrí povinnému voči S. – ústredie, so sídlom v B., 2/ uložil S., aby ihneď po doručení tohto uznesenia zadržala uverenú sumu zo mzdy povinného, 3/ uložil S., aby po doručení upovedomenia o právoplatnosti tohto uznesenia poukázala zrazenú sumu na číslo účtu Štátnej pokladnice.

Proti tomuto uzneseniu podal povinný odvolanie, v ktorom namietal postup Okresného súdu Prešov pri vydávaní exekučného titulu, a za nesprávny označil i postup Krajského súdu v Bratislave v tejto veci pri nariadení výkonu rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) najskôr skúmal, či je odvolanie povinného procesne prípustné.

Podľa § 201 prvá veta O.s.p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorým procesným úkonom účastník môže napadnúť zásadne každé rozhodnutie súdu prvého stupňa. Odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa. Súdom prvého stupňa podľa platného právneho stavu môže byť okresný súd a krajský súd, ak je vecne príslušný na konanie v prvom stupni. Keďže z odvolaním povinným napadnutého uznesenia vyplýva, že vo veci rozhodol Krajský súd v Bratislave, bolo potrebné pre ďalší postup vo veci zodpovedať otázku, či v danom prípade rozhodol súd prvého stupňa rozhodnutím, ktoré môže účastník napadnúť odvolaním. Okrem taxatívne vymenovaných vecí v § 9 ods. 2 O.s.p., rozhoduje krajský súd ako súd prvého stupňa aj vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, o ktorý prípad ide aj v konaní o danej veci. V preskúmvanej veci je predmetom konania vymáhanie trov konania štátu, ktoré sú v zmysle § 2 písm. a/ zákona číslo 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok súdnou pohľadávkou z rozhodovacej činnosti a inej činnosti súdov, pri ktorej vzniká poplatková povinnosť zaplatiť trovy konania štátu (okrem iných prípadov). V ustanovení § 7 ods. 1 citovaný zákon určuje vecne a miestne príslušným súdom pre správu a vymáhanie súdnych pohľadávok justičnú pokladnicu, ktorá má postavenie výkonného orgánu Krajského súdu v Bratislave na vymáhanie súdnych pohľadávok s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky (§ 4 ods. 3), ktorej funkciu vykonáva Krajský súd v Bratislave (§ 4 ods. 1). Z uvedeného vyplýva, že Krajský súd v Bratislave je súdom prvého stupňa vecne a miestne príslušným na konanie v danej veci vymáhania súdnej pohľadávky.

Podľa § 202 ods. 2 O.s.p. odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona [zákon číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok)], ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona (§ 2 písm. a/ zákona číslo 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok).

Citované ustanovenie § 202 ods. 2 O.s.p. je jednou z výnimiek zo zásady prípustnosti odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa upravujúce jeden z prípadov, v ktorých nie je odvolanie prípustné proti uzneseniam vydaným v konaniach podľa dvoch osobitných zákonov. Nepřípustnosť odvolania znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť rozhodnutie súdu napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Preto výpočet prípadov, v ktorých nie je prípustné podať odvolanie, treba považovať za taxatívny a možno ho rozšíriť len zákonom. Odvolanie nie je prípustné podľa citovaného ustanovenia aj proti uzneseniam vydaným v konaniach o vymáhaní justičných pohľadávok podľa § 2 zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok.

Z uvedeného možno dospieť k záveru, že povinný napadol odvolaním uznesenie súdu prvého stupňa, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. Vzhľadom k tejto skutočnosti odvolací súd potom neskúmal ani včasnosť podania tohto opravného prostriedku.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol odvolanie povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave ako súdu prvého stupňa, pretože proti uzneseniu o vymáhaní súdnych pohľadávok zákon odvolanie nepripúšťa.

Povinnému vznikla voči oprávnenému, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný, povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania; oprávnený náhradu trov neuplatnil, trovy tohto konania mu ani nevznikli, preto mu odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2014

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová